

истинных из разных рѣчъ, казываютъ на шницеры-ты, и отъ мюй-тх цѣлѣбъ, или отъ царскыи-тх и пр. Шницери-ти пакъ, одлажаемы отъ тѣлѣхъ като ея плашатъ весьма доврѣ, вьземахъ и за цѣлѣхъ-тх на оный лѣкаръ двойно или тройно, и така уморавахъ коный-тх по скоро. Мнози лѣкари пакъ имать издръжѣтво изъ шницеры-ты за да печалахъ по-вече, кон-то като ея похалавахъ единъ дрѣхъ между челоуѣцы-ты, и като уморавахъ оныхъ докторы и шницеры, кои-то не имъ ея издръжѣтци, ашаватъ гы отъ почеть-тх на ошѣтѣво то. Такиа достоукорителны лѣкары и шницери видѣхъ мнозиныхъ изъ разныхъ страны, най-паче изъ белны-ты градове.

## ОТДѢЛЕНІЕ ДЕВЯТО

ПРѢДВѢЩАТЕЛИИ АФОРИЗМИ НА ИППОКРАТА.

ОТЪ ВРѢМЕНА-ТА И ВЪЗДУШЬ-ТЫ.

§. 92. Когда-то изъ истый-тх день, пролѣтъ на-врѣмени быва топанна, а на врѣмени стѣденина, трѣба да чекаме болѣсты прѣзъ есень-тх. Афор. 84.

а. Изъ порадочны-ты врѣмена, порадочни бывахъ и болѣсти-ти и напротивъ: изъ безчинны-ты врѣмена безчинни ея случаватъ и болѣсти-ти. Афор. 88.

б. Когда-то лѣто-то быва подобно изъ пролѣть-тх, тогда и на трѣкы-ты на страждущы-ты причиняеа потъ много. Афор. 86.

в. Оухи-ти врѣмена ежъ по-здрави отъ дождивны-ты, и по-малѣно имрытоносни. Афор. 95.

г. Изъ дождивны-ты врѣмена, по вече то, ставатъ болѣсти хронически, и трѣски, и теченіа на утробѣ-тх, и изгниваніа, и еписипин (болѣсть сара Тѣр.) и апоплексин (дамли), и кинахи. Изъ сухы-ты врѣмена случаватся лоши офталмин (очеводіа), артериически болѣсти и хетраиури, и дисентерин. Афор. 96.